

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 47.978/3
VAN 30 MAART 2010

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 15 maart 2010 door de Minister van Volksgezondheid verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

VOORAFGAANDE OPMERKINGEN

2.1. Het ontwerp van besluit komt grotendeels overeen met een ontwerp met hetzelfde opschrift waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 27 oktober 2009 advies 47.278/3 heeft gegeven.

2.2. Het ontwerp waarover advies 47.278/3 is gegeven, werd ook aangemeld bij de Europese Commissie, op grond van richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij. De Commissie bracht op 29 oktober 2009 een gemotiveerde mening uit als bedoeld bij artikel 9, lid 2, van richtlijn 98/34/EG ⁽¹⁾.

De Belgische Regering heeft op 1 februari 2010 op de bezwaren van de Commissie geantwoord. Zij heeft toen een in beperkte mate gewijzigde tekst bij haar antwoord gevoegd. De gewijzigde tekst is ook opnieuw aan de Raad van State voorgelegd.

Terwijl de tekst in onderzoek was bij de Raad van State, heeft de Commissie op 19 maart 2010 op het antwoord van de Regering gereageerd. De Commissie bleef nog steeds bepaalde bezwaren hebben, en drong dan ook aan op het

⁽¹⁾ Notificatie 2009/443/B van 29 oktober 2009, gevoegd bij de adviesaanvraag.

aanbrengen van verdere wijzigingen ⁽²⁾. In het licht van die bezwaren is het ontwerp opnieuw aangepast. Aan de Raad van State is die aldus gewijzigde tekst meegedeeld.

2.3. Het voorliggende advies heeft betrekking op de tekst van het ontwerp zoals die aangepast is aan de reactie van de Commissie van 19 maart 2010.

Het advies is evenwel beperkt tot de bepalingen uit het ontwerp die nieuw zijn ten opzichte van de versie van het ontwerp waarover de Raad van State advies 47.278/3 heeft gegeven ⁽³⁾ en die niet het gevolg zijn van in dat advies gemaakte opmerkingen. Voor het overige wordt verwezen naar het genoemde advies.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

3.1. Met betrekking tot het ontworpen artikel 19/5, 3/, van het koninklijk besluit van 27 april 2007, zoals die bepaling voorkwam in het ontwerp waarover advies 47.278/3 is gegeven, heeft de Europese Commissie in de hiervóór genoemde gemotiveerde mening het volgende opgemerkt.

Dieren die in een andere lidstaat wettig in de handel zijn gebracht, moeten in beginsel in de andere lidstaten verhandeld kunnen worden ⁽⁴⁾. In zoverre de ontworpen regeling het op de markt brengen en de verkoop van honden en katten die door

⁽²⁾ Mededeling van de Commissie - SG(2010) D/50680.

⁽³⁾ Het betreft de volgende ontworpen bepalingen van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren: de Franse tekst van het ontworpen artikel 7, § 8, tweede lid, laatste streepje, en derde lid, laatste zin (artikel 1 van het ontwerp), het ontworpen artikel 19/4, § 3, tweede zin (artikel 2 van het ontwerp), het ontworpen artikel 19/5, 3/ (artikel 3 van het ontwerp), en de ontworpen bijlage X, voetnoot 3 (bijlage bij het ontwerp); daarnaast is ook artikel 7 van het ontwerp nieuw.

⁽⁴⁾ De Commissie verwijst naar het arrest van het Hof van Justitie van 10 september 2009, Commissie t. België, nr. C-100/08, punt 81.

kwekers-handelaars zijn ingevoerd slechts toelaat indien de honden en katten in het land van oorsprong werden gehouden volgens in het ontwerp bepaalde minimumregels, vormt ze een bij artikel 28 van het EG-Verdrag (thans artikel 34 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) verboden belemmering van de intracommunautaire handel. De uitzonderingen die in het toenmalig ontworpen artikel 19/5, 3/, a) en b), waren bepaald, volstonden volgens de Commissie niet om dat bezwaar op te heffen. Wat a) betrof, konden de ingevoerde dieren hoe dan ook niet verhandeld worden zolang de bevoegde minister geen beslissing had genomen. Wat b) betrof, deze bepaling was veel te gedetailleerd en hield daardoor geen rekening met het feit dat de organisatie in bepaalde lidstaten eventueel niet overeenkwam met wat in die bepaling was gesteld, zodat het mogelijk was dat sommige lidstaten geen verklaring zouden kunnen voorleggen die aan de gestelde vereisten voldeed.

De Commissie erkende dat een maatregel die strijdig is met artikel 28 van het EG-Verdrag (thans artikel 34 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) verantwoord kan worden op grond van één van de in artikel 30 van het EG-Verdrag (thans artikel 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) omschreven gronden van algemeen belang of op grond van dwingende vereisten. Zij nodigde België daarom uit om haar een rechtvaardiging voor de ontworpen regeling te bezorgen. Daarbij wees ze erop dat het voorkomen van oneerlijke concurrentie tussen Belgische en buitenlandse kwekers geen geldig motief is, aangezien zuiver economische redenen geen toelaatbare verantwoording kunnen bieden.

3.2. In haar antwoord van 1 februari 2010 heeft de Belgische Regering erop gewezen dat de rechtvaardiging voor de ontworpen regeling ligt in de bescherming van de gezondheid en het welzijn van de dieren. Het dierenwelzijn is namelijk een doel van algemeen belang, getuige het aan het EG-Verdrag gehechte protocol (nr. 33) betreffende de bescherming en het welzijn van dieren (1997) (waarvan de tekst artikel 13 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is geworden). Het bedoelde oogmerk is ook door het Hof van Justitie als een dwingend vereiste erkend ⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ De Regering verwees daarbij naar de arresten van het Hof van Justitie van 19 juni 2008, Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers vzw en Andibel vzw, nr. C-219/07, Jurispr., blz. I-4475, punt 27, en van 11 mei 1999, Monsees, nr. C-350/97, Jurispr., blz. I-2921, punt 24.

Voorts werden nog argumenten aangevoerd om aan te tonen dat de ontworpen maatregelen pertinent (o.a. uit statistieken blijkt dat de sterfte onder jonge honden ingevoerd uit bepaalde landen significant hoger ligt dan de sterfte onder jonge honden die in België zijn gekweekt), niet-discriminatoir en evenredig zijn.

Wel werd het ontwerp, zoals hiervóór reeds is opgemerkt, licht aangepast.

3.3. Zoals ook reeds is opgemerkt, heeft de Europese Commissie in een reactie van 19 maart 2010 laten weten dat dit gewijzigde ontwerp nog steeds problemen deed rijzen. Aan de Regering werd met name gevraagd om bij de eindversie van het ontworpen besluit met de volgende opmerkingen rekening te houden:

- wat het ontworpen artikel 19/5, 3/, a), betreft, zou de tekst minstens moeten bepalen dat, eens de minister heeft vastgesteld dat de wetgeving van een lidstaat gelijkaardige voorwaarden bepaalt als die welke zijn bepaald in het ontworpen besluit, de dieren die uit die lidstaat afkomstig zijn vrij verhandeld kunnen worden;
- de bepaling onder het ontworpen artikel 19/5, 3/, b), is nog steeds te specifiek en houdt nog steeds het risico in dat de toepassing ervan niet mogelijk is voor bepaalde lidstaten omdat die anders georganiseerd zijn.

De Commissie behoudt zich ook het recht voor om de Belgische wetgeving opnieuw te onderzoeken ingeval uit klachten zou blijken dat het ontworpen besluit tot ongerechtvaardigde of onevenredige belemmeringen leidt voor de handel in honden en katten afkomstig uit kwekerijen van andere lidstaten.

4.1. De versie van het ontworpen artikel 19/5, 3/, a), van het koninklijk besluit van 27 april 2007, waarover thans advies wordt gegeven, lijkt uit te gaan van het bestaan van een aanvraag ⁽⁶⁾, waarbij de aanvrager "de officiële vertaling [...] in een van de landstalen" van de aanvraag en van de wetgeving (van het land van herkomst) indient. De minister dient dan een beslissing te nemen over die aanvraag en dit binnen een termijn van drie maanden. Indien hij vaststelt dat het land van oorsprong ten minste de voorwaarden

⁽⁶⁾ Volgens de gemachtigde gaat het om een aanvraag door de invoerder.

inzake huisvesting en verzorging van de dieren, bepaald in bijlage III bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, in eigen wetgeving oplegt aan zijn honden- en kattenfokkers, mogen de dieren vrij verhandeld worden door de kweker-handelaar.

Wat die ontworpen bepaling betreft, dient te worden opgemerkt dat niettegenstaande met de termijn van drie maanden tegemoet wordt gekomen aan de opmerking van de Europese Commissie, de door de invoerder (of de uitvoerder?) te vervullen formaliteiten worden verzwaard. Het lijkt meer bepaald onevenredig om voor elke invoer uit een bepaald land te eisen dat een aanvraag zou worden ingediend en dat daarover dan een beslissing zou worden genomen, ook als het gaat om de invoer uit een staat waarvan de minister naar aanleiding van een eerdere aanvraag reeds heeft vastgesteld dat de wetgeving daarvan minstens de vereiste waarborgen biedt.

Hierop gewezen, heeft de gemachtigde geantwoord dat het ontwerp niet correct de juiste bedoelingen van de steller ervan weergeeft en dat het:

"[d]e bedoeling is dat wij een lijst kunnen opstellen van landen die beschikken over een wetgeving die ten minste beantwoordt aan de voorwaarden opgenomen in bijlage III bij het KB van 27 april 2007 en, voor de andere landen, van kwekerijen die aan deze voorwaarden voldoen. Indien een Belgische kweker honden of katten wil aankopen in een van deze landen of kwekerijen, moeten geen verdere formaliteiten vervuld worden. Wil hij echter dieren aanvoeren vanuit een kwekerij die niet op deze lijst staat en die niet gelegen is in een land op de lijst, dan kan hij deze laten toevoegen aan de lijst door een verklaring voor te leggen van de bevoegde autoriteit in dat land waaruit blijkt dat de bewuste kwekerij voldoet aan de bepalingen van de voormelde bijlage III. Deze verklaring zou door een beëdigd vertaler vertaald moeten zijn in een van de officiële landstalen.

De tekst van art. 19/5, 3/, a), zou geherformuleerd kunnen worden om het bovenstaande te verduidelijken. In dat geval kan het deel van de zin dat in het ontwerp werd toegevoegd («wat hen toelaat deze dieren vrij te verhandelen») geschrapt worden daar dan tegemoet gekomen wordt aan de opmerking van de Europese Commissie."

Indien het ontworpen artikel 19/5, 3/, a), zo zou worden herschreven dat de minister zelf binnen een bepaalde termijn een lijst van landen dient op te stellen waarvan de wetgeving aan de gestelde voorwaarden voldoet, en dat daarnaast aan een invoerder de mogelijkheid wordt geboden om die lijst te laten aanvullen voor wat betreft landen waarvan de wetgeving nog niet werd getoetst, kan die aldus aangepaste bepaling in overeenstemming worden geacht met het recht van de Europese Unie. Voor de invoer

.../...

vanuit een land dat voorkomt op de lijst zou er dan immers geen enkele formaliteit meer zijn, en zouden de dieren vrij verhandeld kunnen worden.

4.2. Wat betreft het ontworpen artikel 19/5, 3/, b), blijkt niet duidelijk uit de verklaringen van de gemachtigde, voor wat betreft de lijst van kwekerijen die voldoen aan de voorwaarden, of die lijst op eigen initiatief door de minister zal worden vastgesteld, op basis van informatie verkregen bij de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, dan wel of er voor het vaststellen van die lijst een aanvraag moet worden gedaan door de invoerder, eventueel op grond van documenten die de invoerder heeft verkregen van de uitvoerder. Alleszins zal in de beide hypothesen een termijn voor het nemen van een beslissing bepaald moeten worden. In de tweede hypothese zullen daarbij ook de administratieve lasten voor de invoerder zo klein mogelijk moeten zijn en zal bepaald moeten worden dat eens een kwekerij op de lijst wordt vermeld, er niet telkens opnieuw een nieuwe aanvraag moet worden ingediend.

De ontworpen bepaling vereist voorts dat de "officiële verklaring" uitgaat van de bevoegde autoriteit van het land van oorsprong "die belast is met de controle van het dierenwelzijn". Dat laatste element zou een belemmering kunnen vormen ingeval een lidstaat niet over een specifieke autoriteit beschikt, belast met de controle van het dierenwelzijn.

Hierop gewezen, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

"Op Europees niveau bestaat een dierenwelzijnsreglementering (bv. Verordening 1/2005⁽⁷⁾) die controles op dit vlak oplegt, zodat iedere Lidstaat zeker beschikt over diensten bevoegd voor de controle op het dierenwelzijn. Bovendien kan verwezen worden naar de definitie van «bevoegde autoriteit» zoals deze opgenomen is in art. 2, f), van de voormelde Verordening 1/2005: «de centrale autoriteit van een lidstaat die bevoegd is voor de uitvoering van controles op het dierenwelzijn alsmede iedere autoriteit waaraan die bevoegdheid is overgedragen». Bijgevolg lijkt er geen beletsel te zijn om in het voorliggende ontwerp te verwijzen naar «de bevoegde autoriteit van het land van oorsprong die belast is met de controle van het dierenwelzijn in het bedrijf van oorsprong»."

⁽⁷⁾ Bedoeld wordt verordening (EG) nr. 1/2005 van de Raad van 22 december 2004 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en daarmee samenhangende activiteiten en tot wijziging van de richtlijnen 64/432/EEG en 93/119/EG en van verordening (EG) nr. 1255/97.

Gelet op die verklaring en ervan uitgaande dat alle lidstaten over een autoriteit belast met de controle van het dierenwelzijn beschikken, kan aan het hiervóór vermelde bezwaar voorbijgegaan worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

P. LEMMENS

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS 47.978/3
DU 30 MARS 2010

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, troisième chambre, saisi par la Ministre de la Santé publique, le 15 mars 2010, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 27 avril 2007 portant les conditions d'agrément des établissements pour animaux et portant les conditions de commercialisation des animaux", a donné l'avis suivant:

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

* *

OBSERVATIONS PRÉALABLES

2.1. Le projet d'arrêté correspond dans une large mesure à un projet ayant le même intitulé sur lequel, le 27 octobre 2009, le Conseil d'État, section de législation, a donné l'avis 47.278/3.

2.2. Le projet sur lequel l'avis 47.278/3 a été donné a également été notifié à la Commission européenne, conformément à la directive 98/34/CE du Parlement européen et du Conseil du 22 juin 1998 prévoyant une procédure d'information dans le domaine des normes et réglementations techniques et des règles relatives aux services de la société de l'information. Le 29 octobre 2009, la Commission a émis un avis circonstanciés, visé à l'article 9, paragraphe 2, de la directive 98/34/CE ⁽¹⁾.

Le Gouvernement belge a répondu le 1er février 2010 aux objections de la Commission. Il a alors joint à sa réponse un texte légèrement modifié. Ce texte a également été à nouveau soumis au Conseil d'État.

Alors que le texte était examiné par le Conseil d'État, la Commission a réagi le 19 mars 2010 à la réponse du Gouvernement. La Commission avait encore toujours certaines objections et insistait dès lors pour que le texte soit encore modifié ⁽²⁾. Le projet a de nouveau été remanié suivant ces objections. C'est ce texte ainsi remanié qui a été communiqué au Conseil d'État.

⁽¹⁾ Notification 2009/443/B du 29 octobre 2009, jointe à la demande d'avis.

⁽²⁾ Communication de la Commission - SG(2010) D/50680.

2.3. Le présent avis concerne le texte du projet tel qu'il a été adapté à la réaction de la Commission du 19 mars 2010.

L'avis se limite toutefois aux dispositions du projet qui sont nouvelles par rapport à la version de celui-ci sur lequel le Conseil d'État a donné l'avis 47.278/3⁽³⁾ et qui ne résultent pas des observations formulées dans cet avis. Pour le surplus, on se reportera à cet avis.

EXAMEN DU TEXTE

Article 3

3.1. Au sujet de l'article 19/5, 3/, en projet, de l'arrêté royal du 27 avril 2007, telle que cette disposition figurait dans le projet qui a fait l'objet de l'avis 47.278/3, dans l'avis circonstanciés précité, la Commission européenne a observé ce qui suit.

Des animaux légalement commercialisés dans un autre État membre doivent en principe pouvoir être commercialisés dans les autres États membres⁽⁴⁾. Dans la mesure où le régime en projet n'autorise la mise sur le marché et la vente de chiens et de chats qui ont été importés par des éleveurs-commerçants que si, dans le pays d'origine, les chiens et chats ont été détenus conformément aux règles minimales fixées dans le projet, il comporte une entrave aux échanges intracommunautaires, prohibée par l'article 28 du traité CE (actuellement l'article 34 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne). De l'avis de la Commission, les exceptions que prévoyait l'ancienne version de l'article 19/5, 3/, a) et b), en projet, n'étaient pas de nature à lever cet obstacle. Le a) subordonnait en tout état de cause la possibilité de commercialiser des animaux importés à une décision du ministre compétent. Le caractère exagérément détaillé de la disposition

⁽³⁾ Il s'agit des dispositions en projet suivantes de l'arrêté royal du 27 avril 2007 portant les conditions d'agrément des établissements pour animaux et portant les conditions de commercialisation des animaux: le texte français de l'article 7, § 8, alinéa 2, dernier tiret, et alinéa 3, dernière phrase, en projet (article 1er du projet), l'article 19/4, § 3, deuxième phrase, en projet (article 2 du projet), l'article 19/5, 3/, en projet (article 3 du projet), et l'annexe X, note infrapaginale 3, en projet (annexe du projet); par ailleurs, l'article 7 du projet est également nouveau.

⁽⁴⁾ La Commission invoque l'arrêt de la Cour de Justice du 10 septembre 2009, Commission c. Belgique, n° C-100/08, point 81.

du b) omettait de tenir compte du fait que le libellé ne recouvrait pas nécessairement l'organisation de certains États membres, n'excluant dès lors pas que certains de ceux-ci ne puissent pas présenter une déclaration satisfaisant aux conditions requises.

La Commission reconnaissait qu'une mesure contraire à l'article 28 du traité (actuellement l'article 34 du traité CE sur le fonctionnement de l'Union européenne), pouvait être justifiée par une des raisons d'intérêt général énumérées à l'article 30 du traité CE (actuellement l'article 36 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne) ou par une exigence impérative. Elle invitait dès lors la Belgique à lui faire parvenir une justification à la mesure projetée. Elle relevait en outre que la volonté d'éviter la concurrence déloyale entre éleveurs belges et étrangers ne constituait pas un motif légitime, des raisons purement économiques ne pouvant être considérées comme une justification admissible.

3.2. Dans sa réponse du 1er février 2010, le Gouvernement belge a signalé que la mesure projetée était justifiée par la protection de la santé et le bien-être des animaux. Le bien-être animal constitue en effet un objectif d'intérêt général, ainsi qu'en témoigne le protocole (n/ 33) sur la protection et le bien-être des animaux (1997) annexé au traité CE (dont le texte est devenu l'article 13 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne). La Cour de Justice a également reconnu cet objectif comme une exigence impérative ⁽⁵⁾.

D'autres arguments sont encore avancés pour démontrer que les mesures projetées sont pertinentes (des statistiques indiquent notamment que la mortalité parmi les jeunes chiens importés de certains pays est significativement plus élevée que parmi ceux élevés en Belgique), non discriminatoires et proportionnelles.

Comme il a déjà été observé ci-dessus, le projet a cependant été légèrement adapté.

3.3. Comme il a déjà été également relevé, dans une réaction du 19 mars 2010, la Commission européenne a fait savoir que ce projet modifié soulevait encore toujours

⁽⁵⁾ Le Gouvernement a fait à cet égard référence aux arrêts de la Cour de Justice du 19 juin 2008, *Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers vzw et Andibel vzw*, n/ C-219/07, Rec. C.J.C.E., p. I-4475, point 27, et du 11 mai 1999, *Monsees*, n/ C-350/97, Rec. C.J.C.E., p. I-2921, point 24.

des problèmes. Le Gouvernement était notamment prié de prendre en considération les remarques suivantes pour la rédaction finale des mesures envisagées:

- le texte de l'article 19/5, 3/, a), en projet, devrait à tout le moins disposer qu'une fois que le ministre a constaté que la législation d'un État membre prévoit des conditions similaires à celle de l'arrêté en projet, les animaux provenant de cet État membre peuvent être commercialisés librement;
- le libellé de l'article 19/5, 3/, b), en projet, reste trop spécifique et comporte toujours le risque que son application ne soit pas possible pour certains États membres dont l'organisation est différente.

La Commission se réserve également le droit de réexaminer la législation belge au cas où des plaintes révéleraient que l'application de l'arrêté en projet engendre des obstacles injustifiés ou disproportionnés à la commercialisation des chiens et des chats provenant d'élevages d'autres États membres.

4.1. La version de l'article 19/5, 3/, a), en projet, de l'arrêté royal du 27 avril 2007, qui fait l'objet du présent avis, semble présupposer l'existence d'une demande ⁽⁶⁾ visant à ce que le demandeur produise "la traduction officielle [...] dans une des langues nationales" de la demande et de la législation (du pays d'origine). Il appartient alors au ministre de se prononcer sur cette demande et ceci dans un délai de trois mois. S'il constate que le pays d'origine impose à ses éleveurs de chiens et de chats au minimum les conditions d'hébergement et de soins des animaux fixées dans l'annexe III de l'arrêté royal du 27 avril 2007 dans sa propre législation, l'éleveur-commerçant peut librement commercialiser les animaux.

Au sujet de cette disposition en projet, il faut observer que bien que le délai de trois mois réponde à la remarque de la Commission européenne, les formalités à remplir par l'importateur (ou l'exportateur?) se trouvent alourdies. Il semble notamment disproportionné d'exiger pour chaque importation d'un pays déterminé l'introduction d'une demande qui fait ensuite l'objet d'une décision, même s'il s'agit de l'importation d'un État

⁽⁶⁾ Selon le délégué, il s'agit d'une demande de l'importateur.

dont le ministre a déjà constaté, à la suite d'une demande antérieure, que sa législation présentait au moins les garanties requises.

Le délégué, dont l'attention a été attirée sur ce point, a répondu que le projet ne reflétait pas correctement les intentions exactes de son auteur et que:

"[d]e bedoeling is dat wij een lijst kunnen opstellen van landen die beschikken over een wetgeving die ten minste beantwoordt aan de voorwaarden opgenomen in bijlage III bij het KB van 27 april 2007 en, voor de andere landen, van kwekerijen die aan deze voorwaarden voldoen. Indien een Belgische kweker honden of katten wil aankopen in een van deze landen of kwekerijen, moeten geen verdere formaliteiten vervuld worden. Wil hij echter dieren aanvoeren vanuit een kwekerij die niet op deze lijst staat en die niet gelegen is in een land op de lijst, dan kan hij deze laten toevoegen aan de lijst door een verklaring voor te leggen van de bevoegde autoriteit in dat land waaruit blijkt dat de bewuste kwekerij voldoet aan de bepalingen van de voormelde bijlage III. Deze verklaring zou door een beëdigd vertaler vertaald moeten zijn in een van de officiële landstalen.

De tekst van art. 19/5, 3/, a), zou geherformuleerd kunnen worden om het bovenstaande te verduidelijken. In dat geval kan het deel van de zin dat in het ontwerp werd toegevoegd («wat hen toelaat deze dieren vrij te verhandelen») geschrapt worden daar dan tegemoet gekomen wordt aan de opmerking van de Europese Commissie."

Si l'article 19/5, 3/, a), en projet, est reformulé de manière à ce que le ministre doive lui-même, dans un délai déterminé, établir une liste des pays dont la législation satisfait aux conditions fixées et que la possibilité soit en outre offerte à un importateur de faire compléter cette liste en ce qui concerne les pays dont la législation n'a pas encore été évaluée, cette disposition ainsi adaptée peut être considérée comme conforme au droit de l'Union européenne. L'importation au départ d'un pays qui figure sur la liste ne nécessiterait alors en effet plus aucune formalité et les animaux pourraient être librement commercialisés.

4.2. En ce qui concerne l'article 19/5, 3/, b), en projet, les déclarations du délégué ne permettent pas de déterminer si la liste des élevages qui satisfont aux conditions sera fixée d'initiative par le ministre sur la base d'informations obtenues des autorités compétentes des États membres concernés ou si l'établissement de celle-ci nécessitera que l'importateur fasse une demande, le cas échéant fondée sur des documents qu'il a obtenus de l'exportateur. En tout cas, dans les deux hypothèses, il faudra fixer un délai pour prendre une décision. Dans la deuxième hypothèse, les charges administratives pesant sur l'importateur devront en outre être aussi minimales que possible et il faudra

.../...

préciser qu'une fois qu'un élevage est mentionné sur la liste, il ne faut pas chaque fois introduire une nouvelle demande.

La disposition en projet requiert encore que "la déclaration officielle" émane de l'autorité compétente du pays d'origine "chargé[e] de contrôler le bien-être animal". Ce dernier élément pourrait constituer une entrave dans le cas où un État membre ne disposerait pas d'une autorité spécifique chargée du contrôle du bien-être animal.

Le délégué, dont l'attention a été attirée sur ce point, a répondu ce qui suit:

"Op Europees niveau bestaat een dierenwelzijnsreglementering (bv. Verordening 1/2005 ⁽⁷⁾) die controles op dit vlak oplegt, zodat iedere Lidstaat zeker beschikt over diensten bevoegd voor de controle op het dierenwelzijn. Bovendien kan verwezen worden naar de definitie van «bevoegde autoriteit» zoals deze opgenomen is in art. 2, f), van de voormelde Verordening 1/2005: «de centrale autoriteit van een lidstaat die bevoegd is voor de uitvoering van controles op het dierenwelzijn alsmede iedere autoriteit waaraan die bevoegdheid is overgedragen». Bijgevolg lijkt er geen beletsel te zijn om in het voorliggende ontwerp te verwijzen naar «de bevoegde autoriteit van het land van oorsprong die belast is met de controle van het dierenwelzijn in het bedrijf van oorsprong»."

Eu égard à cette déclaration et considérant que tous les États membres disposent d'une autorité chargée du contrôle du bien-être animal, il est permis d'ignorer cette objection.

⁽⁷⁾ Il s'agit du règlement (CE) n° 1/2005 du Conseil du 22 décembre 2004 relatif à la protection des animaux pendant le transport et les opérations annexes et modifiant les directives 64/432/CEE et 93/119/CE et le règlement (CE) n° 1255/97.

La chambre était composée de

Messieurs	P. LEMMENS,	président de chambre,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	conseillers d'État,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assesseurs de la section de législation,
Madame	A.-M. GOOSSENS,	greffier.

Le rapport a été présenté par Mme R. THIELEMANS, premier auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. B. SEUTIN.

LE GREFFIER

LE PRÉSIDENT

A.-M. GOOSSENS

P. LEMMENS